

The Decline of the West (German: Der Untergang des **Abendlandes**), or The Downfall of the Occident, is a two-volume work by Oswald Spengler, the first volume ...

Nyugat alkonya 2012 július 20

Egy Oswald Spengler nevű német gondolkozó a XX. század elején, történelmi tények alapján megjövendölte az európai (fehér) civilizáció végét, az "Der Untergang des Abendlandes" című, sok nyelvre lefordított könyvében.

A kutya sem hederített rá, mivel a politikusokat – ellentétben az államférfiakkal - csak a következő választás érdekli. Erre sokféle kifogás van, de az igazság attól igazság marad. A politikusok nem akarják elveszteni a húsfazék melletti bérelt helyüket. Ha valaki, lelkiismeretére, tapasztalatára és tudására építve előretekintő és tervező államférfit akar játszani, annak hamar kitekerik a politikai nyakát. Emiatt hibát-hibára halmoznak melyek egyenesen vezetnek a szomorú végünk felé.

Próbáljuk meg felsorolni azokat a hibákat, amelyeket politikusaink elkövetnek, akiket azért tartunk jól, hogy a jövőnket megfelelő módon alakítsák, biztosítsák.

Kezdjük talán a föld túlnépesedésével. Ha elővesszük a népesedési statisztikát, elszörnyedve látja mindenki a világ végét. Gyermekkoromban a világ népessége éppen elérte a 2 milliárdot. Ma már 7 milliárdot is magunk mögött hagytuk. Még csak a kommunista Kína próbálja csökkenteni vagy legalább tartani népeinek számát. India is próbálkozik valamivel, nem sok sikerrel. Ázsia és Afrika többi népe egyszerűen nem törődik a problémával. Az amerikai és európai segélyre számítván, csak a szavazóik és kivándorlóik számát akarják szaporítani.

Ha körülnézünk a volt fehér államok között, minden okunk meg van a tehetetlen kétségbeesésre. Ugyanis, ha a trend marad, két-három emberöltő alatt Nyugat Európa és Észak Amerika totálisan színt és vallást vált. Az USA-ban máris egy olyan félvér, de negroid jellegű elnök van, aki valószínűleg még nem is az USA területén született. Tehát már eleve nem lett volna szabad jelölni. A déli államok már feketék, az északi államok urbán lakói már feketék és kreolok. Úgyaezt találjuk Kaliforniában is.

Európa nyugati részén ugyanez van folyamatban. Németország, Anglia, Belgium, Hollandia, Franciaország. Svédország színe rohamosan sötétedik. Romániában, Magyarországon, Szlovákiában az évszázadokon át, a hadak nyomában beszivárgott hinduk utódai nyelik el a nemzeti jövedelem nagy részét segélyek és gyermekpótlékok formájában. Szaporodási arányuk messze felülmúlja a "kénytelen-kelletlen befogadó" népeket. Ezért csak a rövidlátó politikusaink felelősek és azok, akik rájuk szavaztak.

Mi az alapvető oka mindennek? Egyszerű, még ha politikailag nem is korrekt: az Emberi Jogok győzelme a közösség, tehát a nemzet jogai fölött.

Elvben minden nemzetnek joga van a túlélésre. Ennek egyik alapvető feltétele, a szaporodás, azaz a születések száma jóval nagyobb kell legyen, mint a halálozásoké. Itt rögtön beleütközünk az Emberi Jogokba, ugyanis minden nőnek jogában áll annyi gyereket világra hozni, amennyit akar. Ha nem akar egyet sem, attól sem lehet elvitatni jogát. Tehát az asszonyok nyugodtan, megtorlás nélkül halálra ítélik a közösséget. Sőt, az ország kormányzásának jogát is átruházhatják a beszivárgók utódaira.

Melyik volt előbb? Az Emberi Jogok vagy a "demokrácia"? A történelem tanúsága szerint az ókori görög városállamokban nem sokat törődtek az "emberi jogokkal". A "demokrácia" sem

volt azonos, elkorcsosult mai formájával. Athenben például nem volt király vagy egyéb autokratikus fejedelem, diktátor, de valódi népuralom sem volt. Szavazati joga az ingatlan tulajdonosainak járt. A nőknek, plebejusoknak, szolgáknak és RABSZOLGÁKNAK nem járt.

A nőknek akkoriban más volt a funkciójuk, a gyereknevelés, a háztartás vezetése nem volt egyszerű feladat – gépesítés nélkül. Javarésze írni-olvasni sem tudott. A pórnép, szolgák, rabszolgák túlnyomó többsége is analfabéta volt. Tehát a kormányzás feladata a műveltebb, vagyonosabb rétegre hárult.

A mostani “demokráciákban” mi a helyzet? Európában és Észak-Amerikában végeredményben két-párt rendszer uralkodik, még akkor is, ha látszólag több párt osztozkodik a voksokon. Az egyik oldalon a nemzetiek, keresztények állnak a másikon az ál-demokraták, ál-szocialisták, színesek, “mások”, szegények és olyan kisebbségek találhatók, amelyek az átlagosnál is több jogot igényelnek, helyesebben: követelnek vagy más érdekeket képviselnek.

Az USA portáján egyik oldalon a Köztársaságiak a másikon a Demokraták gyűjtik a befolyást és a koirmányzás jogát. A köztársasági oldalon általában az angolszászok, az európai és távolkeleti bevándorlók, illetve utódaik állnak. A demokrata oldalon pedig mindenki más, azaz: feketék, indiánok (ha van szavazati joguk), muzlimok, testi fogyatékosok, homoszekszuálisok, a hispanok egy része és a zsidó tömegek állnak. Sajnos ide tartoznak azok a fehér munkások egyre kisebb rétege is, akik még mindig hisznek a szocializmusban.

Obama nemrég rukkolt elő az indítvánnyal, hogy adják meg az állampolgárságot és természetesen az ezzel járó szavazati jogot is, tízmillió illegálisan USA-ban tartózkodó színesnek, főként hispanóknak. Nagyon okos, mondaná Samu bácsi, hiszen ezzel mindörökké bebiztosítaná a Demokraták, azaz a színesek uralmát.

Az idő a Demokratáknak kedvez. A támogatóik sokkal nagyobb szaporulattal rendelkeznek, mint a másik oldalon álló “fehérek”. Így belenyugodhatunk, hogy a Demokrata párté a jövő, azon belül pedig a színeseké. Ha az idei elnökválasztást nem Obama nyerné, igencsak elcsodálkoznék.

Az amerikai politikai életnek furcsaságai közé tartozik a képviselőjelöltek támogatása. Ez publikus adat – már amennyit bevallanak a jelöltek – de egyes igen tehetős támogatók mindkét fél jelöltjeit támogatják. Így bármelyiket választják meg, a képviselő vagy szenátor “kézben” van. Így történhetett meg nemrég, hogy ötven (50) képviselő vagy szenátor írta alá azt a papírt, amelyben felszólítják a magyar kormányt, hogy hatásosabban üldözze a magyar antiszemizmust... Dróton rángatták őket, mert legtöbbször valószínűleg azt sem tudja, hol van Magyarország és azt sem, milyen antiszemizmus dühöng az amerikai honlapokon... Ha valaki tud angolul, üsse be a Google keresőbe ezt a néhány szót: **antisemitism in usa**. Mindjárt látni fogja, hogy volna mit söprögetni az USA háza előtt is. Azt is érdemes kikutatni, milyen vihart keltett az amerikai egyetemi és politikai körökben a “The Israel Lobby,” című könyv by John J. Mearsheimer (University of Chicago) and Stephen M. Walt (Harvard's John F. Kennedy School of Government). Ha már itt tartunk keressük meg a Google-n az “Izrael lobby”-t is. Ott is van söprögetni való....

Tehát van egy fajta demokrácia az USA-ban is, de nagyon befolyásolható és/vagy öncélú szavazó réteggel. Nyilván ott sem mindig döntő a többség akarata és kívánsága teljesül. Attól eltekintve, hogy a szavazati joggal rendelkezők igen nagy része gyakorlati szempontból analfabéta, tehát mások üres ígéretései szerint vagy populáris szólamok alapján szavaz – ha szavaz: Nem is említvén a nemzet túlélésének a feltételeit sem biztosítják a szavazók.

Nálunk mi a helyzet? A “barnulás” folyamatban van. Ha nem sikerül sürgősen megoldani ezt a prblémát, elveszítjük sorsunk irányításának jogát, tehát elveszítjük hazánkat. Tűrhetetlen és felháborító, hogy olyan személyek döntsék el sorsunkat, akik tudatlanok és nem járulnak hozzá a közterhek költségeihez.

Nem kell matematikai és statisztikai zseninek lenni, hogy ráébredjünk a veszélyre, a produktív társadalom elöregedése és az eltartott néprétegek gyors túlszaporodásának mi lesz a következménye.

Talán egyetlen megoldás adódna, amely semmiféle humánus vagy törvényes akadályba nem ütközne és a társadalom anyagi tűrőképességének határán még éppen hogy belül van: A nők szülőképeségének kompenzációs alapú ÖNKÉNTES megszüntetése,.

A számokon persze lehet vitatkozni, de az alábbi javaslat lehetne a kiinduló pont: Minden huzamosabb ideje hátrányos és reménytelen anyagi helyzetű ivarérett nő, maximum két gyermek után egy millió forintot kap a sikeres, visszafordíthatatlan műtét után, egy összegben vagy megegyezés szerinti – infláció mértékével megtoldott – havi juttatásban.

Igy a költségvetés is jól járna, mert – igaz, előre kellene fizetni – de néhány év után elmarad a gyermekpótlékra így is, úgyszintén a meg nem születettek felesleges szaporodása is elmaradna.. Valójában a generációk kimaradásával a megtakarított összeg exponenciálisan nőne.

Az új – családi – adózás és a harmadik gyermek után járó jelentősen emelt kedvezmény viszont a jól képzett, rendszeresen alkalmazásban lévő nőket több gyerek vállalására ösztönzi – vallási vagy faji megkülönböztetés nélkül.

A szavazati jogot is minimális feltételekhez kellene kötni

- 1/ Legalább újságot olvasásra alkalmas nyelvtudás
- 2/ A magyar államiság szimbólumainak ismerete
- 3/ Himnusz, Szózat legalább első versszakának ismerete.
- 4/ A magyar történelem vázlatos ismerete
- 5/ A választási törvény rövid, vázlatos ismerete.

A vizsga alól legfeljebb az (osztályzott), általános iskolai bizonyítvánnyal rendelkező személy mentesülhetne. Ezenkívül úgy, mint az USA-ban a választók jegyzékébe való felvétel kérése kötelező lenne. Aki nem regisztrál, annak nincs szavazati joga.

Amerikában és Kanadában az elutazó, két héttel előbb a SAJÁT VÁLASZTÓKERÜLETÉBEN szavazhat. Kék cédula és boríték – a csalások közkedvelt eszközei erre felé nem léteznek.

Ezekkel a szabályokkal valószínűleg megoldódna a szaporodás és a politikai vezetés kérdése is.